

BIBLIOTEKA
SHTETIT

854-1

H 63

AGIM HILA

**KUR
BISEDOJME
NE
USHTARET**

Vjersha dhe ballada

891.183-1

H 6 3

AGIM HILA

S.

KUR BISEDOJMË
NE
USHTARËT

(Vjersha dhe balada)

~~566/5~~
12640

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

NË SHTËPI

Vij nga larg,

(një çantë mbaj në shpinë)

gjithë djersë në ballë e në xhaketë,
ngjit një kodër, ulem në lëndinë,
si një ditë pranvere kjo vjeshtë e tretë.

Që nga larg më sjell një këngë labçe,
Gryk e Puse nga stanet në mal:
— Na solli Partia dritë jete,
na ngriti këtu hidrocentral!...

Yjet, që gjer tash më shoqëronin,
porsi frymëzimi romantik,
lart, atje, tek rrjedh prroi i Honit,
u shkrinë nën refleksin elektrik...

O fshati im, sa shpejt veshjen ndryshove,
ç'të shkoka rrobja e dritës — ngjyrë ar!
E unë që veç nga larg t'imagjinoja,
s'të njoha dot në këtë darkë — behar!

ME TY, O KOMANDANT

— O Komandant! — thirri ushtari
Haxhi Shahini dhe u hodh të për-
jetësohej bashkë me të.

Sa herë që bie vjeshta mbi Kaptinë,¹
një vit më afër të bien zemrat tona,
Në rrëzë të malit me ty së bashku vijmë,
nga pas na ndjek me dashuri jehona

e asaj vjeshte mbarsur heroizëm,
e asaj mbrëmje ngjyer në brilant,
kur thirre ti dhe malet gjithë thirrën:
— «Për ty, me ty, i dashur komandant!...

Ne, njeri-tjetrit, në halle e gëzime,
ju gjendem pranë; çdo gjë e ndamë së bashku.

---

1. Majë mali në Martanesh.

si ujin e pagurit në marshime,
siç ndajnë hallet vëllezërit e dashur.

Dhe jetën do ta falnim për një shok!
Kështu u lidhëm një ditë në shesh-mejdan...
Pra pritëm, dhëmbjen tënde ta ndajmë tok,
Ta marrim bashkë dozën helm-metan!...

Ç'e deshi vjeshta këtë melodi sublime
për ta buçitur, në çdo altoparlant,
me ligjërim, baladën më intime:
— Të jemi bashkë, vëlla, o komandant!

Ç'kish rrënjë kaq të thella kjo baladë,
në rrjedhshmërinë e heroizmit tënd.
Ç'kish kaq dëshirë të mbetej kjo baladë
në zemrat e poetëve, nëpër këngë.

Dhe vjeshtërat e ligjërojnë për dashurinë,
në çdo podium altoparlant
baladën më intime për njerinë:
— Nuk mund të rrije vetëm, komandant!...

BASHO CILJA

Qetësinë e shtigjeve ç'e drithëroi alarmi,
nga gryka e Muzinës gjer në Shpë.
Në krisma armësh fluturonte sinjali,
për gatishmëri të plotë, numur një.

Mes natës flakërinin vetëtimat
për t'i zbuluar veshjen tokës krejt,
por nata mbi antena vetëtimat
i mblidhte për t'i ndezur diku gjetkë...

Oh, ç'do t'ju fliste, vëllezër, Basho Cilja
pranë mitralozit të dashur në llogore,
te shteg' i luftës, shtrat' i rreptë i tija,
si një legjendë prite popullore.

Nëpër mejtime të tija qarkullojnë
epoka heroike në apele:

Që nga legjistatori Idriz Suli¹
e gjer te armët më moderne

që nga jehona e tetë pushkëve të vjetra,
që mbajtën dyzet ditë një ushtri
dikur, për tokën mëmë, buzë-plasur,
që nxinte nën dushmanin zemërzi...

O, ç'do t'ju fliste me orë Basho Cilja
për grykën e Muzinës gjer në Gjashtë,²
si i bashkoi një ditë armët me shokë
për hakmarrjen e etërve të lashtë,

si brodhën këmbëzbathur pas sinjaleve,
pas thirrjes së luftës çlirimtare,
kur buçiste me jehonë maleve:
— O vëllezër, për bijt' e rënë, hakmarrje!...

E kush nga ne s'njeh zënë e Cile Labit?
Hej, zëri i tij ç'kërkon e dinë të gjithë:

---

1. Legjistator popullor në Kurvelesh, që historikisht,
nxori për herë të parë gruan në punë.

2. Më 1914 trimi Halil Suli vetë i tetë luftoi kundër turkut
në qafë të Gjashtës për të mbrojtur kufirin.

— Tri metra, mundësisht ta bëjmë hapin
që të parët të gjendemi në pritë.

Dhe e dimë: Kërkesë e tij ka rrënjë
që nga legjendat e luftëtarëve në Gjashë.
Ndaj e duam ne atë, si babë e nënë,
Ndaj e duam si shok e komandant.

ÇAST

Pa uluni, shokë, të rrimë,
të thithim pak ajër të pastër
dhe nga një cigare të pimë;
të kuvendojmë, të çlodhemi pakë...

Moj stinë e qeshur, pranverë
e viseve tona shqiptare,
që zbret si një vajzë e zhdërvjellët,
me veshje të blertë ushtarë,

Ç'ma ndeze këtë nerv prej liriku
sa s'mund të përmbahem më dot
dhe shtrohem të thith frymëzimin,
si erën e luleve, sot...

Për Tit Kolonjariin e vrazhdë
Nikolla lahutës i bie.
Nën tinguj të hollë e të qartë,
nis lart një këngë dashurie.

Çapkën më të madh s'do të kishte,
shakaxhi, se sa ky ushtar!
Ta shihnit, o vëllezër, ju Birçen,
kur mblidhte zogjtë me longar,

të rrinit këtu pak çaste,
të ndiznit me ne një «kaush»,
do i ndjenit pranverën ushtare
t'ju digjte mbi faqe si prush.

Të shihnit se si pas sinjalit,
pas urdhërit të prerë luftarak,
do t'ngjitesh rrufe majëmalit
me hap të sigurtë ushtarak.